

ความสัมพันธ์ระหว่างความใส่ใจสุขภาพ ทศนคติต่อการศัลยกรรม และความตั้งใจทำศัลยกรรม ของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

The Relationship among Health Consciousness , Attitude toward Surgery , and Intention to Surgery of Undergraduate Student at Prince of Songkla University , Hatyai Campus.

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความใส่ใจสุขภาพ ทศนคติ และความตั้งใจทำศัลยกรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ที่ยังไม่ได้รับทำศัลยกรรมเสริมความงาม จำนวน 385 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์หาความสัมพันธ์โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เพศหญิง ร้อยละ 51.9 มีอายุระหว่าง 20-22 ปี ร้อยละ 51.7 มีรายได้ส่วนตัวต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 บาท ร้อยละ 62.3 และมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวอยู่ที่ 3-4 คน ร้อยละ 55.6 การศึกษาความสัมพันธ์พบว่าความใส่ใจสุขภาพของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กันในทิศทางตรงกันข้ามกับความตั้งใจทำศัลยกรรม อย่างไรก็ตาม นัยสำคัญทางสถิติ อีกทั้งยังพบว่าความใส่ใจสุขภาพมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับทศนคติต่อการทำศัลยกรรมของนักศึกษาในระดับความสัมพันธ์ปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และระหว่างทศนคติกับความตั้งใจทำศัลยกรรมของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ:ความใส่ใจสุขภาพ ทศนคติความตั้งใจทำ

Abstract

The objectives of this research are to investigate the relationship among health consciousness, attitude toward surgery, and intention to surgery of Undergraduate Student in Prince of Songkla University, Hatyai Campus. The samples of this study were 385 of Undergraduate Student in Prince of Songkla University, Hatyai Campus who are not surgery. Data collection was performed by using questionnaires as research equipment. Research data was statistically processed to determine frequency, percentage, means, and standard deviations. and the relationship was analyzed using Pearson's Correlation Coefficient. This research determined the statistical significance level of 0.05.

The results show that the sample is 51.9 percent female, aged 20-22 years 51.7 percent, the average monthly income of less than 10,000 baht 62.3 percent, number of family members of 3-4 people, 55.6 percent. The result of relationship show that the healthconscious relate in the opposite direction of the intention to surgery, no statistically insignificant.

In addition, there is a significantly positive relation between health conscious and surgery attitude at 0.05 level of significant. Vice versa, there is a significantly positive relation between intention to surgery and surgery attitude in the same level of significant and lower intensive of relationship.

Keyword: Health Consciousness, Attitude, Intention

บทนำ

สมาคมศัลยกรรมนานาชาติ (สมาคมศัลยแพทย์ตกแต่งแห่งประเทศไทย, 2555) ได้มีผลสำรวจค่าความนิยมในการศัลยกรรม พบว่า ไทยมีการทำศัลยกรรมสูงมากเป็นอันดับต้นๆ โดยถูกจัดอยู่ในลำดับที่ 20 ของโลกส่งผลให้สถานประกอบการการทำศัลยกรรมตกแต่งความงามในประเทศไทยเพิ่มขึ้นอย่างมากและมีโอกาสสูงมากที่จะเพิ่มขึ้นอีก ทั้งนี้เพื่อที่จะตอบสนองผู้บริโภคในปัจจุบันที่ให้ความสนใจในการทำศัลยกรรมเสริมความงามกันมาก

ทั้งนี้เนื่องจากปัจจุบันมีผู้สนใจเข้าใช้บริการศัลยกรรมตกแต่งความงามเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก และมีการเปลี่ยนแปลงบทบาทของการศัลยกรรมตกแต่งความงามจากศัลยกรรมตกแต่งแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดจากโรค หรือจากการประสบอุบัติเหตุมาเป็นการศัลยกรรมเพื่อทำให้ตนเองดูสวยดูดีขึ้น เพื่อเพิ่มความมั่นใจให้กับตนเอง นอกจากนี้กลุ่มคนที่เข้ามาทำศัลยกรรมในปัจจุบันยังครอบคลุมทุกกลุ่มทุกวัย ทั้งกลุ่มนักเรียนนักศึกษาและกลุ่มคนวัยทำงานอีกด้วย (นายกสมาคมศัลยกรรมตกแต่งใบหน้าแห่งประเทศไทย, 2551)

พิระยุทธ คุ่มศักดิ์ (2556) ได้กล่าวไว้ว่ากลุ่มที่มีความต้องการที่จะทำศัลยกรรมเสริมความงามมากที่สุด คือกลุ่ม นักเรียนและนักศึกษา ซึ่งส่วนใหญ่มีค่านิยมว่าการทำศัลยกรรมเสริมความงามทำให้ตัวเองดูดีขึ้น เป็นที่ชื่นชมต่อผู้พบเห็นแต่อย่างไรก็ตามในการทำศัลยกรรมเสริมความงามบางครั้งอาจได้รับผลข้างเคียงที่อันตรายและมีความเสี่ยงสูงบางรายอาจเกิดการผิดพลาด ไม่เป็นไปตามที่ต้องการ จึงต้องมีการปรับเปลี่ยนแก้ไข แต่ต้องใช้ค่าใช้จ่ายจำนวนมากในการทำ อีกทั้งในบางรายอาจจะต้องทำการแก้ไขเนื่องจากแผลที่ทำศัลยกรรมเสริมความงามเกิดการติดเชื้ออักเสบขึ้นมา จึงต้องเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลเป็นจำนวนมาก เพื่อให้กลับมาเป็นปกติเหมือนเดิม ทั้งนี้จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้ศึกษาสนใจที่จะศึกษาการทำศัลยกรรมของกลุ่มนักศึกษา เพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างความใส่ใจสุขภาพ ทัศนคติต่อการศัลยกรรม และความตั้งใจทำศัลยกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ เพื่อที่จะได้นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปใช้ในการรณรงค์ให้ข้อมูลที่ถูกต้องกับกลุ่มนักศึกษาในการทำศัลยกรรมเสริมความงามที่เหมาะสมอย่างถูกวิธีและปลอดภัยต่อชีวิต

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความใส่ใจสุขภาพกับความตั้งใจทำศัลยกรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่
2. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความใส่ใจสุขภาพกับทัศนคติต่อการทำศัลยกรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

3. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความใส่ใจสุขภาพทัศนคติต่อการทำศัลยกรรม และความตั้งใจทำศัลยกรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้ประกอบการใหม่สามารถนำข้อมูลที่ได้จากผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจเปิดเป็นคลินิกศัลยกรรมเสริมความงามที่ให้ความสำคัญกับสุขภาพ และการดูแลใส่ใจกลุ่มวัยรุ่นนักศึกษามากขึ้น ในเขตพื้นที่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
2. ผู้ประกอบการเดิมสามารถนำข้อมูลที่ได้จากผลการวิจัยไปใช้ไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงรูปแบบการให้บริการให้มีความสอดคล้องกับผู้ใช้บริการมากที่สุด
3. นักวิชาการและผู้ประกอบการสามารถนำข้อมูลที่ได้จากผลการวิจัยไปแนะนำให้กับวัยรุ่น กลุ่มนักศึกษา หรือผู้ที่สนใจที่จะทำศัลยกรรมเสริมความงามได้
4. ผู้ที่สนใจเกี่ยวกับการทำศัลยกรรมเสริมความงามสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปเป็นแนวทางเพื่อประกอบการพิจารณาในการทำศัลยกรรมเสริมความงามได้

ทบทวนวรรณกรรม และการพัฒนาสมมติฐาน

แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น

วินัดดา ปิยะศิลป์ และพนม เกตุมาน (2545 หน้า 27) กล่าวว่า เป็นเรื่องสำคัญในวัยรุ่นที่จะทำให้เขามีความก้าวหน้าต่อไปได้มากน้อยอย่างไรในทุกด้าน เด็กที่คิดว่าตนไม่สวย รูปร่างสู้เพื่อนไม่ได้ ไม่มีเพื่อน ฯลฯ จะมีความวิตกกังวล ซึมเศร้า อาย ท้อแท้ หรือรู้สึกมีปมด้อย ทำให้มีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนและความสัมพันธ์บุคคลอื่นตามมา วัยรุ่นที่รู้สึกไม่เป็นที่ต้องการของคนอื่นจะตระหนักถึงความด้อยค่าของตนมากขึ้นมีภาพพจน์ทางลบ และการนับถือตนเองในระดับต่ำ เป็นเหตุของการนำไปสู่การเสพติด ดื่มสุรา ฆ่าตัวตาย การทำศัลยกรรมเสริมความงามแบบผิดๆโดยไม่ใส่ใจสุขภาพของตนเอง เป็นต้นการเตรียมตัวเข้าสู่วัยรุ่นจึงเป็นเรื่องสำคัญมาก ที่จะให้เขาปรับภาพพจน์ต่อตนเองได้ด้วยความสามารถที่เขากระทำงานได้สำเร็จตามความถนัด และศักยภาพของเขาให้เด็กรู้ความสามารถของเขามีในทางใดทางหนึ่ง ไม่ว่าจะอยู่ในสภาพใดก็ตาม

แนวคิดเกี่ยวกับความใส่ใจสุขภาพ

Eagle, Kollat, and Backwell (1968 , p. 34 – 35) ได้กล่าวไว้ว่า ความใส่ใจสุขภาพสามารถเกิดได้จากการที่บุคคลนั้นได้มีการยอมรับ เกิดการรับรู้ว่าสุขภาพเป็นสิ่งที่มีคุณค่า หรือได้แสดงออกมาถึงว่าเขาได้มีค่านิยมทางด้านสุขภาพอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งได้เกิดทัศนคติและค่านิยมที่จะนำไปสู่ความตั้งใจทำ หรือการกระทำพฤติกรรมทางด้านสุขภาพที่มีความแตกต่างกันออกไปโดยเป็นผลมาจากลักษณะท่าทางหรืออุปนิสัย

แนวคิดเกี่ยวกับความตั้งใจซื้อ

Ajzen (1991) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ถ้าหากบุคคลใดบุคคลหนึ่งมีความเชื่อว่า ถ้าทำพฤติกรรมใดแล้วมีผลทางบวก ก็จะมีผลให้บุคคลนั้นมีทัศนคติในทางที่ดีต่อพฤติกรรมนั้นเพิ่มมากขึ้น แต่ในทางตรงกันข้ามหากมีความเชื่อว่า ถ้าทำพฤติกรรมนั้นแล้วจะได้ผลในทางลบ ก็จะมีผลให้บุคคลนั้นมีทัศนคติในทางที่ไม่ดีต่อพฤติกรรมนั้น (Attitude toward the behavior) และเมื่อเกิดทัศนคติในทางที่ดีขึ้นแล้ว ก็จะทำให้เกิดความตั้งใจ (Intention) ที่จะแสดงพฤติกรรมนั้นออกมา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ณัฐกรรณ์ กานคาน (2552) ศึกษาเรื่อง “ทัศนคติในการทำสัลยกรรมความงามบนใบหน้าของนักศึกษาในจังหวัดปทุมธานี” ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาปัจจุบันมีความห่วงใยใส่ใจสุขภาพทุกๆด้าน อยากให้ตัวเองดูดีทั้งภายในและภายนอก จึงมีความคิดที่จะทำสัลยกรรมเสริมความงาม ซึ่งกลุ่มนักศึกษาจะให้ความสำคัญกับเทคโนโลยี วัสดุอุปกรณ์ ส่วนประกอบต่างๆในการทำสัลยกรรมเสริมความงาม จะต้องมีความปลอดภัยคุณภาพสูงและมีความทันสมัย เพื่อความปลอดภัยของตัวนักศึกษาเองในทุกขั้นตอนการทำสัลยกรรมเสริมความงาม ไม่ว่าจะมาก่อนทำ ขณะทำ หรือหลังทำสัลยกรรมเรียบร้อยแล้ว ซึ่งจะส่งผลให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการทำสัลยกรรมเสริมความงามเพิ่มขึ้น สร้างความมั่นใจในการทำสัลยกรรมเสริมความงามให้กับตัวนักศึกษา ส่งผลให้นักศึกษามีความตั้งใจที่จะทำสัลยกรรมเสริมความงามเพื่อที่จะทำให้ตนเองดูดีขึ้น เป็นที่ชื่นชอบของผู้พบเห็น

ยุภาพร ขจรโกศล (2557) ศึกษาเรื่อง “การนำเสนอตัวแบบด้านบวกของการทำสัลยกรรมเสริมความงาม ในนิตยสารแฟชั่นและบันเทิงไทยและการตอบสนองของวัยรุ่นสตรีไทย” ที่ได้พบว่า ทัศนคติต่อการทำสัลยกรรมเสริมความงามของวัยรุ่นสตรีไทย ส่งผลต่อความตั้งใจทำสัลยกรรมเสริมความงาม

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร (Population) และกลุ่มตัวอย่าง (Sample) ที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ที่ยังไม่เคยทำสัลยกรรมเสริมความงามมาก่อน จำนวน 385 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น แบบสอบถาม (Questionnaire) แบบให้ผู้ตอบกรอกคำตอบเอง

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติในการวิจัยคั้งนี้ ประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) หาค่าเฉลี่ย (X) และหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความใส่ใจสุขภาพ ทัศนคติต่อการทำสัลยกรรมและ

ความตั้งใจทำศัลยกรรมของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Pearson Correlation)

ผลการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 51.9 มีอายุระหว่าง 20-22 ปี ร้อยละ 51.7 มีรายได้ส่วนตัวต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 บาท ร้อยละ 62.3 และมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวรวมถึงตัวนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามด้วย 3-4 คน ร้อยละ 55.6

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยภาพรวมของความใส่ใจสุขภาพ ทักษะคิดต่อการทำศัลยกรรม และความตั้งใจทำศัลยกรรม ของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปร	\bar{X}	S.D	ระดับ
1. ความใส่ใจสุขภาพของนักศึกษา	3.54	1.035	มาก
2. ทักษะคิดต่อการทำศัลยกรรมของนักศึกษา	3.49	1.032	มาก
3. ความตั้งใจทำศัลยกรรมของนักศึกษา	3.31	1.162	ปานกลาง

2. จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับระดับความใส่ใจสุขภาพ ทักษะคิดต่อการทำศัลยกรรม และความตั้งใจทำศัลยกรรมของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับความใส่ใจสุขภาพในระดับมาก คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.54 ส่วนทักษะคิดต่อการทำศัลยกรรม พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับทักษะคิดในระดับมาก คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.49 และความตั้งใจทำศัลยกรรม พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับความตั้งใจอยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.31

ตารางที่ 2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความใส่ใจสุขภาพ ทักษะคิดต่อการทำศัลยกรรม และความตั้งใจทำศัลยกรรม ของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปร	ความใส่ใจสุขภาพ	ทักษะคิด	ความตั้งใจทำ
	r	r	r
ความใส่ใจสุขภาพ	1		
ทักษะคิด	0.448**	1	
ความตั้งใจทำ	-0.045	0.135**	1

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. จากผลการวิจัย พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความใส่ใจสุขภาพกับความตั้งใจทำศัลยกรรมของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ที่ยังไม่ได้รับการศัลยกรรมเสริมความงาม มีค่าเท่ากับ 0.045 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุดในทิศทางตรงข้ามกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า ความใส่ใจสุขภาพของนักศึกษา ไม่มีผลต่อความตั้งใจทำศัลยกรรมของนักศึกษา

4. จากผลการวิจัยพบว่า พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความใส่ใจสุขภาพกับทัศนคติต่อการทำศัลยกรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ที่ยังไม่ได้รับการทำศัลยกรรมเสริมความงาม มีค่าเท่ากับ 0.448 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกันระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งหมายความว่า เมื่อนักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีความใส่ใจสุขภาพเพิ่มมากขึ้น จะทำให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติที่ดีต่อการทำศัลยกรรมเพิ่มมากขึ้นระดับปานกลาง

5. จากการวิจัยพบว่า พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความใส่ใจสุขภาพกับทัศนคติและความตั้งใจทำศัลยกรรมของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ที่ยังไม่ได้รับการทำศัลยกรรมเสริมความงาม มีค่าอยู่ระหว่าง -0.045 ถึง 0.448 โดยความใส่ใจสุขภาพกับความตั้งใจทำศัลยกรรมของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง มีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุดในทิศทางตรงกันข้าม อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.045 ส่วนความใส่ใจสุขภาพกับทัศนคติต่อการทำศัลยกรรมของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กันระดับปานกลางในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.448 และทัศนคติต่อการทำศัลยกรรมกับความตั้งใจทำศัลยกรรมของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง มีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุดในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.135

บทสรุป วิจัย และข้อเสนอแนะ

ความสัมพันธ์ระหว่างความใส่ใจสุขภาพกับความตั้งใจทำศัลยกรรมของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง

ความสัมพันธ์ระหว่างความใส่ใจสุขภาพกับความตั้งใจทำศัลยกรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ที่ยังไม่ได้รับการทำศัลยกรรมเสริมความงาม โดยภาพรวมนั้นความใส่ใจสุขภาพและความตั้งใจทำศัลยกรรมของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างนั้นมีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุดในทิศทางตรงกันข้าม อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า ความใส่ใจสุขภาพของนักศึกษา ไม่มีผลต่อความตั้งใจทำศัลยกรรมของนักศึกษา ซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวคิดในการใส่ใจสุขภาพของ Eagle, Kollat, and Backwell (1968 , p. 34 – 35) ได้กล่าวไว้ว่า ความใส่ใจสุขภาพสามารถเกิดได้จากการที่บุคคลนั้นได้มีการยอมรับ เกิดการรับรู้ว่าคุณภาพเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ หรือได้แสดงออกมาถึงว่าเขาได้มีค่านิยมทางด้านสุขภาพอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งได้เกิดทัศนคติและค่านิยมที่จะนำไปสู่ความตั้งใจทำ หรือการกระทำพฤติกรรมทางด้านสุขภาพที่มีความแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ก็เพราะว่า นักศึกษาที่มีความตั้งใจทำศัลยกรรม

เสริมความงามนั้น มีความต้องการที่จะให้ตนเองดูดีขึ้น เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อนๆ และเป็นที่ยอมรับของคนที่พบเห็น โดยไม่ได้คำนึงถึงความใส่ใจสุขภาพของตนเอง เพียงแค่ต้องการให้รูปลักษณ์ภายนอกของตนเองดูดีขึ้นเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ วินัดดา ปิยะศิลป์ และพนมเกตุมาน (2547 หน้า 27) ที่ได้กล่าวไว้ว่า เป็นสิ่งสำคัญที่วัยรุ่นในปัจจุบันต้องการที่จะมีความก้าวหน้าในทุกๆด้าน เด็กวัยรุ่นที่คิดว่าตนเองไม่มีความสุข รูปร่างสวยสู้เพื่อนๆในกลุ่มไม่ได้ จะเกิดความวิตกกังวล มีความซึมเศร้า รู้สึกอาย เกิดความท้อแท้ รู้สึกว่าตนเองมีปมด้อย ทำให้วัยรุ่นรู้สึกด้อยค่า มองตนเองในภาพพจน์ที่ลบ มีความนับถือตนเองในระดับต่ำ เป็นเหตุให้นำไปสู่การเสพยาเสพติด การดื่มสุรา การทำศัลยกรรมในทางที่ผิดโดยไม่ใส่ใจสุขภาพ การฆ่าตัวตาย เป็นต้น

ความสัมพันธ์ระหว่างความใส่ใจสุขภาพกับทัศนคติต่อการทำศัลยกรรมของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง

ความสัมพันธ์ระหว่างความใส่ใจสุขภาพกับทัศนคติต่อการทำศัลยกรรมของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างในภาพรวม พบว่าความใส่ใจสุขภาพมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับทัศนคติต่อการทำศัลยกรรมของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างในระดับความสัมพันธ์ปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่า ถ้าหากนักศึกษามีความใส่ใจสุขภาพมากขึ้น จะส่งผลให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการทำศัลยกรรมเพิ่มขึ้นปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้พบว่านักศึกษาที่ยังไม่ได้รับการทำศัลยกรรมส่วนใหญ่นั้นจะให้ความสนใจเกี่ยวกับข้อมูลของสุขภาพตนเองเป็นหลัก รองลงมานักศึกษาได้ทำการศึกษาขั้นตอนกระบวนการทำศัลยกรรมเสริมความงาม รวมทั้งแพทย์ผู้มีความเชี่ยวชาญในการทำศัลยกรรมเสริมความงาม อย่างละเอียดถี่ถ้วน ก่อนที่นักศึกษาจะตัดสินใจทำศัลยกรรมเสริมความงาม ซึ่งส่งผลให้นักศึกษามีทัศนคติเกี่ยวกับการทำศัลยกรรมเสริมความงามในแง่ที่ดีเพิ่มมากขึ้นว่าศัลยกรรมเสริมความงามเป็นสิ่งที่ไม่น่ากลัวหรืออันตรายอย่างที่คิด ถ้าหากว่าเลือกบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ และมีความน่าเชื่อถือทางด้านการทำศัลยกรรมเสริมความงามโดยตรง เพื่อความปลอดภัยของตัวนักศึกษาเอง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย ของณัฐกรณ์ กานคาน (2552) ศึกษาเรื่อง “ทัศนคติในการทำศัลยกรรมความงามบนใบหน้าของนักศึกษาในจังหวัดปทุมธานี” ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาจะให้ความสำคัญกับเทคโนโลยี วัสดุอุปกรณ์ ส่วนประกอบต่างๆในการทำศัลยกรรมเสริมความงาม จะต้องมีความปลอดภัยคุณภาพสูงและมีความทันสมัย เพื่อความปลอดภัยของตัวนักศึกษาเองในทุกขั้นตอนการทำศัลยกรรมเสริมความงาม ไม่ว่าจะมาก่อนทำ ขณะทำ หรือหลังทำศัลยกรรมเรียบร้อยแล้ว ซึ่งจะส่งผลให้นักศึกษานักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามเพิ่มขึ้น

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Ajzen (1991) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ถ้าหากบุคคลใดบุคคลหนึ่งมีความเชื่อว่า ถ้าทำพฤติกรรมใดแล้วมีผลทางบวก ก็จะส่งผลให้บุคคลนั้นมีทัศนคติ

ในทางที่ดีต่อพฤติกรรมนั้นเพิ่มมากขึ้น แต่ในทางตรงกันข้ามหากมีความเชื่อว่า ถ้าทำพฤติกรรมนั้นแล้วจะได้ผลในทางลบ ก็จะส่งผลให้บุคคลนั้นมีทัศนคติในทางที่ไม่ดีต่อพฤติกรรมนั้น (Attitude toward the behavior)

ความสัมพันธ์ระหว่างความใส่ใจสุขภาพ ทัศนคติและความตั้งใจทำศัลยกรรมของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง

ความสัมพันธ์ระหว่างความใส่ใจสุขภาพ ทัศนคติต่อการทำศัลยกรรม และความตั้งใจทำศัลยกรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ที่ยังไม่ได้รับการทำศัลยกรรมเสริมความงาม โดยภาพรวมนั้นมีความใส่ใจสุขภาพของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีผลต่อทัศนคติต่อการทำศัลยกรรม แต่จะไม่มีผลต่อความตั้งใจทำศัลยกรรมของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างและทัศนคติต่อการทำศัลยกรรมของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างนั้นจะมีผลต่อความตั้งใจทำศัลยกรรมของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้ความสัมพันธ์ระหว่างความใส่ใจสุขภาพและทัศนคติต่อการศัลยกรรมของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง เนื่องมาจากนักศึกษาที่ยังไม่ได้รับการทำศัลยกรรมเสริมความงามนั้นมีความใส่ใจในสุขภาพทุกๆด้าน ย่อมอยากให้ตัวเองมีความสุขที่แข็งแรง พร้อมไปกับการมีรูปลักษณ์ภายนอกที่ดีด้วย การทำศัลยกรรมเสริมความงามก็เป็นทางออกอีกทางหนึ่งที่จะทำให้รูปลักษณ์ภายนอกของนักศึกษาดีขึ้น ส่งผลให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม เพราะเมื่อทำศัลยกรรมมาแล้วจะทำให้ตนเองดูดี ดูสวยขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐกรรณ์ กานคาน (2552) ศึกษาเรื่อง “ทัศนคติในการทำศัลยกรรมความงามบนใบหน้าของนักศึกษาในจังหวัดปทุมธานี” ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม นักศึกษาได้มีความคิดว่าการทำศัลยกรรมเสริมความงามจะทำให้ตนเองดูดี ดูสวยขึ้น รูปลักษณ์ภายนอกดูดีขึ้น มีความมั่นใจมากขึ้นกว่าเดิมและยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Ajzen (1991) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ถ้าบุคคลใดคิดว่าทำพฤติกรรมใดแล้วได้ผลทางบวก ก็จะส่งผลให้บุคคลนั้นมีทัศนคติในทางที่ดีเพิ่มขึ้นต่อพฤติกรรมนั้น

ทัศนคติกับความตั้งใจทำศัลยกรรมของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างนั้นจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ เนื่องจากนักศึกษามีทัศนคติที่ว่า การทำศัลยกรรมเสริมความงามทำให้รูปลักษณ์ภายนอก หน้าตาของผู้ทำดูดี ดูสวยงามขึ้น ส่งผลให้นักศึกษาเกิดความตั้งใจที่จะทำศัลยกรรมเสริมความงามเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของยุภาพร ขจรโกศล (2557) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การนำเสนอตัวแบบด้านบวกของการทำศัลยกรรมเสริมความงาม ในนิตยสารแฟชั่นและบันเทิงไทยและการตอบสนองของวัยรุ่นสตรีไทย” ที่ได้พบว่า ทัศนคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามของวัยรุ่นสตรีไทย ส่งผลต่อความตั้งใจทำศัลยกรรมเสริมความงาม นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Ajzen (1991) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ถ้าบุคคลใด

คิดว่าทำพฤติกรรมใดแล้วได้ผลทางบวก ก็ส่งผลให้บุคคลคนนั้นมีทัศนคติในทางที่ดีเพิ่มขึ้นต่อพฤติกรรมนั้น และเมื่อมีทัศนคติในทางบวก ก็จะเกิดความตั้งใจที่จะแสดงพฤติกรรมนั้นออกมา

ความใส่ใจสุภาพกับความตั้งใจทำศัลยกรรมของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง มีความสัมพันธ์กันในทิศทางตรงกันข้ามอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งแสดงว่าความใส่ใจสุภาพของนักศึกษา ไม่มีผลต่อความตั้งใจทำศัลยกรรมของนักศึกษา ซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวคิดของซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวคิดในการใส่ใจสุภาพของ Eagle, Kollat, and Backwell (1968 , p. 34 – 35)ได้กล่าวไว้ว่า ความใส่ใจสุภาพสามารถเกิดได้จากการที่บุคคลได้รับรู้ว่าสุภาพนั้นมีค่า ซึ่งจะส่งผลไปสู่ความตั้งใจทำสิ่งต่างๆที่ส่งผลต่อสุภาพแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ก็เนื่องมาจาก นักศึกษาจัดว่าอยู่ในช่วงวัยรุ่น วัยรุ่นบางคนคิดว่าตัวเองไม่สวย ผู้คนอื่นไม่ได้ จึงมีความนับถือตนเองในระดับต่ำ ทำให้มีการทำศัลยกรรมเสริมความงามที่ผิด ไม่ได้สนใจถึงสุภาพร่างกายของตนเองสนใจก็แค่ทำแล้วให้ตนเองดูดีขึ้นเท่านั้น (วินัดดา ปิยะศิลป์ และพนมเกตุมาน , 2547 น.27)

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

1. ผู้ประกอบการที่จะตัดสินใจเปิดเป็นคลินิกศัลยกรรมเสริมความงามที่ให้ความสำคัญกับสุภาพและการดูแลใส่ใจกลุ่มวัยรุ่นนักศึกษาในเขตพื้นที่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ควรให้ความสำคัญถึงการเลือกบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์ที่ดีทางด้านการศัลยกรรมเสริมความงามโดยตรง มาทำหน้าที่เป็นแพทย์ผู้ทำศัลยกรรมประจำคลินิก เพราะผลจากการวิจัยในครั้งนี้พบว่า นักศึกษาจะมีทัศนคติที่ดีต่อการทำศัลยกรรม และจะส่งผลให้นักศึกษามีความตั้งใจทำศัลยกรรมมากขึ้น ถ้าหากแพทย์ผู้ทำศัลยกรรมนั้นมีประสบการณ์และมีความเชี่ยวชาญทางด้านการศัลยกรรมเสริมความงามโดยตรง เพื่อที่จะสามารถสร้างความมั่นใจให้กับผู้ที่เข้ามาทำศัลยกรรมเสริมความงาม ดึงดูดให้กลุ่มวัยรุ่นนักศึกษาเข้ามาทำศัลยกรรมเสริมความงามกันมากขึ้น และก่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีต่อตัวคลินิกศัลยกรรมเสริมความงามเอง

2. หากผู้ประกอบการคลินิกศัลยกรรมเสริมความงามต้องการกระตุ้นให้ผู้บริโภคมีความตั้งใจทำศัลยกรรมเสริมความงามเพิ่มมากขึ้นจะต้องนำเสนอข้อดีที่ได้จากการทำศัลยกรรมเสริมความงาม ว่าทำแล้วสามารถทำให้ตนเองดูดีขึ้น มากกว่าจะกระตุ้นในเรื่องของการรักษาสุภาพเนื่องจากทัศนคติต่อการทำศัลยกรรมมีผลต่อความตั้งใจทำศัลยกรรมมากกว่าความใส่ใจสุภาพ

3. ผู้ประกอบการคลินิกศัลยกรรมเสริมความงามควรจะมีการโฆษณาประชาสัมพันธ์ข้อมูลเกี่ยวกับการทำศัลยกรรมเสริมความงามให้มากขึ้นกว่าเดิม เนื่องจากผลจากการวิจัยในครั้งนี้พบว่า นักศึกษาจะทำการศึกษาค้นคว้าขั้นตอนกระบวนการทำศัลยกรรมเสริมความงาม รวมทั้งแพทย์ผู้มีความ

เชี่ยวชาญในการทำศัลยกรรมเสริมความงาม อย่างละเอียดถี่ถ้วน ก่อนที่นักศึกษาจะตัดสินใจ
ทำศัลยกรรมเสริมความงาม

4. นักวิชาการและผู้ประกอบการควรที่จะทำการแนะนำให้กับวัยรุ่น กลุ่มนักศึกษา หรือผู้ที่สนใจที่
จะทำศัลยกรรมเสริมความงามได้รับทราบว่าการศัลยกรรมเสริม ความงามเป็นสิ่งที่ไม่น่ากลัวและ
ไม่อันตรายอย่างที่คิด ถ้าหากได้รับการทำศัลยกรรมเสริมความงามจากแพทย์ผู้มีความเชี่ยวชาญ
หรือคลินิกที่ได้มาตรฐาน ทั้งนี้เนื่องมาจากผลจากการวิจัยนักศึกษายังมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับ
การศัลยกรรมเสริมความงามเกรงว่าจะมีสารเคมีอันตรายปนเปื้อนอยู่ในขั้นตอนกระบวนการ
ทำศัลยกรรมเสริมความงาม ซึ่งอาจจะทำให้เกิดอันตรายกับตัวคุณ

เอกสารอ้างอิง

ณัฐกรณ์ กานคาน. (2552). *ทัศนคติในการทำศัลยกรรมความงามบนใบหน้าของนักศึกษาใน
จังหวัดปทุมธานี*. วิทยานิพนธ์ สาขาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

เผยสถิติศัลยกรรม. (2551). ค้นเมื่อ 10 พฤษภาคม 2559, จาก

<http://women.kapook.com/view24615.html>

พีระยุทธ คุ่มศักดิ์. (2556). *ระดับการตัดสินใจทางการตลาดต่อความต้องการทำศัลยกรรมบน*

ใบหน้าของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร(รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญกรุงเทพฯ.

ยุภาพรขจรโกศล. 2556. *การนำเสนอตัวแบบด้านบวกของการทำศัลยกรรมเสริมความงาม ใน*

นิตยสารแฟชั่นและบันเทิงไทยและการตอบสนองของวัยรุ่นสตรีไทย. วิทยานิพนธ์

นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

เรื่องน่าตกใจของศัลยกรรม. (2551). ค้นเมื่อ 10 พฤษภาคม 2559, จาก

<http://www.vcharkarn.com/include/vcafe/showkratoo.php?pid=134425>

วินัดดา ปิยะศิลป์และพนม เกตุมาน. (2545). *ตำราจิตเวชเด็กและวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ: ชมรม

จิตแพทย์เด็กและวัยรุ่น.

Ajzen, I. and M. Fishein. (1980). *Understanding attitudes and predicting social behavior*.

Englewood Cliffs, NJ : Prentice-Hall Inc.

Eagle, Kollat, and Backwell. *Consumer Behavior*. New York: Holt, Rinehart, & Winston,

1968.